

Olimpijski magazin

Novembar, 2025.

F. ROČANOVIĆ

Ozvaničen početak novog olimpijskog ciklusa

Stipendije za 13 nada za LA

Nikola Vučević

Dirljiv oproštaj našeg ambasadora

Dušan Simonović

Najvažniji je glas sportista

VPSCG

Juniori zlatni, kadetkinje bronzane na EP

Ponos i snaga

S. IVANOVIĆ

Zaštita sportista i sportistkinja

Važno pitanje sportskog sistema

„Lavice“ se spremaju za SP

Šansa generacije

AVAFOTOGRAFIJA

DUŠAN SIMONOVIĆ, predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta

U svim našim aktivnostima i u ukupnom radu, gotovo dvije decenije, glas sportista ima središnje mjesto

U protekla četiri mjeseca Crnogorski olimpijski komitet intenzivno je radio na prepoznavanju oblasti od ključnog značaja za dalji razvoj sporta u Crnoj Gori. Iza nas je period ispunjen konkretnim aktivnostima, od sprovođenja priprema i testiranja potencijalnih učesnika Olimpijskih igara i potpisivanja ugovora o stipendiranju, do programa podrške savezima i njihovim projektima, te jačanja kapaciteta u oblastima zaštite mentalnog zdravlja, bezbjednosti i zaštite sportista. Posebno važno dostignuće u ovom periodu je i uspostavljanje novog Arbitražnog tribunala Crnogorskog olimpijskog komiteta, koji već rješava slučajeve iz oblasti sporta. Zahvaljujući tome, sistem sporta u Crnoj Gori nastavlja da ima nezavisan mehanizam koji osigurava pravičnost, povjerenje i profesionalnost u rješavanju sporova, što predstavlja važan korak ka snažnijem i odgovornijem sportskom okruženju. U svim našim aktivnostima i u ukupnom radu, sad već gotovo dvije decenije, glas sportista ima središnje mjesto. Kao što sam i ranije

rekao, sportisti su ogledalo našeg sistema, mjerilo naših uspjeha i inspiracija za sve što radimo. Sve politike koje razvijamo, bilo da je riječ o pripremama, edukaciji, zaštiti ili podršci tokom i nakon karijere, oblikuju se kroz stalne konsultacije sa njima, uz aktivan rad Sportske komisije, Kluba crnogorskih olimpijaca i predstavnika aktivnih i bivših sportista u našim upravljačkim tijelima. Na taj način izgradili smo čvrst sistem zasnovan na kulturi dijaloga, u kojoj je svaki glas važan i svaki prijedlog doprinosi stvaranju boljeg okvira za sve generacije koje dolaze. Na međunarodnom planu, Crnogorski olimpijski komitet aktivno učestvuje u procesima konsultacija koje organizuju Međunarodni olimpijski komitet i Evropski olimpijski komiteti, kroz brojne radne grupe, forume i skupštine. To, kao i naša saradnja sa Međunarodnim komitetom Mediteranskih igara, Igrama malih zemalja Evrope, pa i Evropskom komisijom kroz projekte koje radimo, i drugim partnerima, pogotovu drugim nacionalnim olimpijskim komitetima,

pokazuje da i male zemlje mogu da imaju snažan glas u diskusijama o globalnim sportskim izazovima. Kroz te platforme dijelimo iskustva, predstavljamo naše inicijative i zastupamo perspektivu crnogorskih sportista, jer su njihove priče, uspjesi i izazovi univerzalni, razumljivi na jeziku sporta svuda u svijetu. U fokusu našeg daljeg rada biće unaprjeđenje i donošenje ključnih politika. Prije svega, politika zaštite sportista i sigurnog sporta, uz modernizaciju mehanizama prijave i podrške. Tu su i nova politika rodne ravnopravnosti, kojom ćemo dodatno ojačati principe jednakosti u sportu, kao i politika održivog razvoja, u skladu sa obavezama koje smo preuzeli potpisivanjem UN Sport for Climate Action Framework. Paralelno, započinjemo izradu nove Strategije COK-a za period 2026 - 2029, podijeljene u tri tematske cjeline: vrhun-

ski sport i sistem podrške sportistima, olimpijske vrijednosti i dobru upravu, te zajednicu, partnerstva i međunarodnu saradnju, sa jasnim ciljem da stvorimo uslove za zdrav, siguran i održiv sportski sistem. Krajem novembra organizujemo i prvi Crnogorski sportski forum, najveći događaj ovog tipa koji je, prije svega, od sportista za sportiste, a na inicijativu Sportske komisije COK-a i u saradnji sa njom. Forum će okupiti sportiste svih generacija, trenere, saveze i partnere, i biće mjesto gdje će se čuti glas svih crnogorskih sportista. Njime želimo da stvorimo prostor dijaloga, razmjene iskustava i novih ideja o budućnosti crnogorskog sporta. Vjerujem da ćemo kroz otvoren razgovor zajednički oblikovati nove puteve razvoja, jer snaga sporta leži u zajedništvu, razumijevanju i međusobnoj podršci.

Potpisani ugovori o stipendiranju sportista za olimpijski ciklus Los Angeles 2028

Potencijal vrijedan pažnje i podrške

Potpisivanjem ugovora o stipendiranju sportista za olimpijski ciklus Los Angeles 2028. godine ozvaničen je početak novog olimpijskog puta, u kojem su sportisti središte rada i vizije Crnogorskog olimpijskog komiteta.

Izbor stipendista zasnovan je na međunarodnim rezultatima ostvarenim tokom 2023. i 2024. godine, kao i na principima univerzalnosti i inkluzivnosti. Stipendisti će tokom naredne tri godine, sve do početka Olimpijskih igara u Los Angelesu, biti podržani mjesečnim grantovima iz programa Olimpijske solidarnosti Međunarodnog olimpijskog komiteta. Ova sredstva namijenjena su pokrivanju dijela troškova priprema za nastupe na najvećim svjetskim takmičenjima, a posebno na Olimpijskim igrama.

Stipendije su obezbijedene za trinaest sportista iz devet individualnih sportova, od kojih jedanaest preko Olimpijske solidarnosti. Za aktuelni ljetnji olimpijski ciklus stipendije će biti dodijeljene sportistima koji svojim rezultatima i posvećenošću predstavljaju stub crnogorskog olimpijskog tima: Milivoju Dukiću (jedrenje), Mariji Vuković (atletika), Milošu Milenkoviću (plivanje), Bojani Gojković (boks), Tomislavu Đinoviću (boks), Zinedinu Bećoviću (tekvondo), Andrei Komatini (tekvondo), Jusufu Nurkoviću (džudo), Andrijani Šutović (džudo), Iliji Markoviću (jedrenje) i Tei Nikčević (tenis). Sportisti već su prepoznati kao nosioci najvećih ambicija našeg olimpijskog sporta i simboli predanog rada i borbe za vrhunske rezultate. Posebna sredstva obezbijedena su i za stipendiranje talenata:

Zinedin Bećović:

Ovo mi daje ogromna krila. Uz podršku COK-a nadam se da će, što se kaže, sada biti treća sreća. Tekvondo je takav sport da se od prve godine sakupljaju bodovi, a prvih pet sa svjetske rang liste idu direktno na Olimpijske igre

Miloša Božovića (streljaštvo) i Nine Dragović (gimnastika). Njihovi rezultati i nastupi potvrđuju da crnogorski sport ima široku bazu i potencijal vrijedan pažnje i podrške.

- Naši sportisti su ogledalo Crne Gore. U njima se vidi naša snaga, mladost i vrijednosti. Oni su glas naše zemlje na jeziku koji svi razumiju - jeziku sporta. I oni nisu samo takmičari, već

simbol onoga što Crna Gora jeste i onoga što želimo da budemo - rekao je Dušan Simonović, predsjednik COK-a u svom uvodnom obraćanju. Obraćajući se prisutnima u

ime stipendista jedrilicar Mili-voj Dukić, četverostruki olimpijac i predsjednik Sportske komisije COK-a, istakao je zahvalnost za podršku i dodao: - Znamo da bez oslonca u

porodici ne bismo ni stigli do prvih koraka u sportu - svaki trening, svako rano jutro, svaki povratak sa takmičenja prolazi se zajedno sa onima koji su nam najbliži. Isto tako, važno

je da znamo da uz sebe imamo i Crnogorski olimpijski komitet, naše trenere i saveze, koji nam omogućavaju da nastavimo da gradimo svoje karijere. Na svečanosti je predstavljen

i sveobuhvatan program priprema za Olimpijske igre u Los Angelesu, koji COK realizuje u saradnji sa kompanijama Artift iz Beograda i FitRevolution iz Nikšića, uz podršku

SIMONOVIĆ: Sportisti su uvijek bili naš prioritet

Kao i do sada, COK će obezbijediti posebna sredstva i za stipendiranje trenera potencijalnih učesnika i učesnica Olimpijskih igara Los Angeles 2028, jer bez kvalitetnog i posvećenog trenerskog kadra nema vrhunskih rezultata i kontinuiteta uspjeha.

- Samo ove godine gotovo dvije trećine budžeta Crnogorskog olimpijskog komiteta usmjereno je direktno i indirektno na sportiste i saveze kroz stipendije i druge oblike podrške aktivnostima saveza, učešća na takmičenjima, pripreme i obuke. To je konkretan dokaz da su naš prioritet uvijek bili, i uvijek će biti, sportisti, naglasio je Simonović.

Nina Dragović: Stipendija mi puno znači.

Prije svega zahvalila bih se Crnogorskom olimpijskom komitetu, ustanovama i ljudima koji me podržavaju. Nadam se da ću opravdati prvo svoja očekivanja, a onda i svih ostalih. Mislim da će u Los Angelesu biti moje pravo vrijeme. Ali i do 2028. godine moram još puno da radim

Ministarstva sporta i mladih i Olimpijske solidarnosti. Partnerstvo sa SIRO Boka Place sportistima donosi najsavremenije metode oporavka, rehabilitacije i treninga, a cijeli program usmjeren je na personalizovani razvoj, brigu o mentalnom i fizičkom zdravlju i dugoročnu izdržljivost naših olimpijaca.

- Naš zadatak nije da budemo uz vas samo kada pobjeđujete, već na svakom koraku - dok trenirate, dok se borite sa izazovima i dok savladavate prepreke. Jer vaša snaga i istrajnost jednako su vrijedne i kada donose medalje i kada grade karakter, i u pobjedama i u iskušenjima - poručio je Simonović okupljenim sportistima. Crnogorski olimpijski komitet misli i na dugoročnu perspektivu zimskog sporta u Crnoj Gori, te će nastaviti sve do završetka Zimskih olimpijskih igara „Milano-Cortina 2026“ da stipendira i sportiste Eldara Salihovića, Aleksandra Grbovića, Anastasiju Vukasović, Branišlava Pekovića i Bojana Kosića. Ovim se stvara kontinuitet podrške sportistima koji svojim trudom i istrajnošću grade put ka nastupu na najvećem zimskom sportskom događaju. Za timske sportove, COK će kroz team grant program obezbijediti sredstva za pripreme, ali i za stipendije sportista u timskim sportovima, svjestan značaja koji kolektivni sportovi imaju u promociji Crne Gore na međunarodnoj sceni.

Kontinuitet

Prethodno su stipendije obezbijedene i za četvoro mladih sportista koji su u prethodnoj godini proglašeni za najbolje u svojim kategorijama: Jelenu Vukčević, Jovanu Damjanović, Srđana Janovića i Viktora Dukića. Oni su primjer kako talenat, rad i podrška zajednice mogu da stvore temelje za velike sportske priče u godinama koje dolaze.

Dodjelom stipendija, Crnogorski olimpijski komitet još jednom potvrđuje svoje strateško opredjeljenje da konkretno unapređuje sportski sistem Crne Gore, podržava razvoj vrhunskih sportista i pruža podsticaj mladim talentima. Ovaj program ne predstavlja

samo finansijsku pomoć, već i jasnu poruku sportistima da COK i cijela sportska zajednica vjeruju u njih, prate njihov rad i žele da budu njihova snaga na putu ka uspjehu. Crnogorski olimpijski komitet će i u narednom periodu nastaviti da unapređuje pro-

grame podrške sportistima, u skladu sa svojim strateškim dokumentima i međunarodnim olimpijskim standardima, sa ciljem da crnogorski sport ostane prepoznat na regionalnoj, evropskoj i svjetskoj sportskoj sceni.

Foto: F. ROGANOVIĆ

Zaštita sportista i sportistkinja od globalnih okvira do nacionalne prakse

Safe Harbour - mirna luka za evropske sportiste

U sportu, koji u svojoj suštini nosi ideju poštovanja, fer-pleja i dostojanstva, tema zaštite sportista i sportistkinja postaje jedno od najvažnijih pitanja savremenog sportskog sistema.

Na globalnom nivou, Međunarodni olimpijski komitet prepoznao je zaštitu sportista kao sastavni dio svog mandata. U okviru MOK-a djeluje Safe Sport Core Group, radna grupa koju predvodi princ Fejsal Al Husein, a čini je oko dvadeset članova iz cijelog svijeta, predstavnika ANOK-a, kontinentalnih asocijacija nacionalnih olimpijskih komiteta, međunarodnih federacija, naučne i medicinske zajednice, i Komisije sportista. Ova grupa usmjerava globalne napore u razvoju politika i instrumenata koji sprječavaju uznemiravanje, zlostavljanje i druge oblike neprihvatljivog ponašanja u sportu. Članstvo Crnogorskog olimpijskog komiteta u ovoj međunarodnoj radnoj grupi svrstava Crnu Goru u mali broj zemalja koje aktivno doprinose izradi globalnih politika u oblasti zaštite u sportu.

Na evropskom planu, zaštita sportista i sportistkinja nalazi se u središtu rada Komisije za rodnu ravnopravnost, različitost i inkluziju (GEDI) Evropskih olimpijskih komiteta (EOK), u kojoj COK takođe ima svog predstavnika. Tokom tekućeg četvorogodišnjeg perioda, ova Komisija je među svoje prioritete oblasti uvrstila i zaštitu sportista, kao temelj ravnopravnog i sigurnog sportskog sistema.

EOK je i kroz svoju EU kancelariju u Briselu pokrenuo brojne inicijative, među kojima se izdvaja projekat SafeHarbour, koji finansira Evropska unija kroz Erasmus+ program, a koji je podržan i od MOK-a kroz program Olimpijske solidarnosti. Projekat okuplja više od dvadeset nacionalnih olimpijskih komiteta i međunarodnih federacija, među kojima je i Crnogorski olimpijski komitet,

i ima za cilj razvoj evropskog sistema zaštite u sportu, edukaciju službenika za zaštitu, razmjenu dobrih praksi i uspostavljanje jasnih mehanizama prijave i reakcije. Na konferencijama i radionicama koje se održavaju u okviru SafeHarbour-a, posebno se ističe uloga nacionalnih komiteta u stvaranju kulture sigurnosti, od jasnih protokola do stalne edukacije i podizanja svijesti o

važnosti prevencije nasilja, diskriminacije i uznemiravanja. Dodatnu dimenziju čini rad u okviru Međunarodnog komiteta Mediteranskih igara (ICMG), gdje je Crnogorski olimpijski komitet preuzeo leadersku ulogu u izradi Okvira za zaštitu sportista i sportistkinja na Mediteranskim igrama i Mediteranskim igrama na pijesku. Ovi dokumenti, koji su razvijeni u skladu sa MOK-ovim standardima i

Etičkim kodeksom ICMG-a, predstavlja prvu sveobuhvatnu platformu koja obavezuje sve zemlje učesnice da poštuju i prihvate politike zaštite tokom međunarodnih takmičenja. U Crnoj Gori je, u saradnji sa Centrom za afirmaciju sporta i mladih (CAMS) i UNICEF-om, održano više aktivnosti posvećenih ovoj temi. Tokom dvije edukacije, u Podgorici i Bijelom Polju, sportisti,

treneri, predstavnici saveza i lokalnih samouprava razgovarali su o prepoznavanju rizika, načinima prijave i sistemu podrške. Na okruglom stolu koji je uslijedio, definisani su konkretni zaključci i preporuke koji će biti osnova za izradu nacionalnog okvira zaštite u sportu, posebno za takmičenja u kojima učestvuju djeca i mladi. Crnogorski olimpijski komitet paralelno radi na ažuriranju

sopstvene politike zaštite, koja će biti usklađena sa najnovijim definicijama u vezi sa interpersonalnim nasiljem koje je MOK izdao krajem prošle godine, kao i novim Međunarodnim okvirom za zaštitu u sportu, koji je u izradi. Na osnovu četvorogodišnjeg iskustva u implementaciji aktuelne politike, COK će poboljšati i mehanizme prijave i podrške. Zaštita u sportu predstavlja

kulturu poštovanja, solidarnosti i povjerenja, odnosno vrijednosti koje čine samu suštinu olimpizma. Zahvaljujući kontinuiranom radu na međunarodnom, evropskom, regionalnom i nacionalnom nivou, Crna Gora danas aktivno doprinosi stvaranju svijeta sporta u kojem se svako dijete, sportista i sportistkinja mogu osjećati sigurno, podržano i poštovano.

Edukacije u Podgorici i Bijelom Polju

U Crnoj Gori je, u saradnji sa Centrom za afirmaciju sporta i mladih (CAMS) i UNICEF-om, održano više aktivnosti posvećenih ovoj temi. Tokom dvije edukacije, u Podgorici i Bijelom Polju, sportisti, treneri, predstavnici saveza i lokalnih samouprava razgovarali su o prepoznavanju rizika, načinima prijave i sistemu podrške. Na okruglom stolu koji je uslijedio, definisani su konkretni zaključci i preporuke koji će biti osnova za izradu nacionalnog okvira zaštite u sportu, posebno za takmičenja u kojima učestvuju djeca i mladi.

Povodom Svjetskog dana mentalnog zdravlja, u organizaciji Crnogorskog olimpijskog komiteta (COK) održana je panel diskusija u hotelu SI-RO Boka Place hotelu u Tivtu. Događaj je okupio sportiste, stručnjake i javnost sa ciljem da se ukaže na značaj psihološke pripreme i očuvanja emocionalne otpornosti u sportu, ali i da se otvoreno razgovara o izazovima sa kojima se sportisti suočavaju i van terena.

Učesnici panela bili su olimpijski jedriličar i predsjednik Sportske komisije COK-a Milivoj Dukić, proslavljena rukometašica i osvajačica olimpijskog srebra Anđela Bulatović, kao i sportski psiholog Nikola Mijušković. Moderatorica diskusije bila je zamjenica generalnog sekretara COK-a, Maja Peković.

Peković je naglasila da COK već duže razvija edukativne programe usmjerene ne samo na fizičku, već i na psihološku pripremu sportista. Istakla je da je mentalno zdravlje temelj savremenog sporta. Najavila je i prvi Sportski forum, koji će krajem novembra u Podgorici okupiti sportiste, trenere i eksperte iz zemlje i regiona.

Jedriličar Dukić, koji je četiri puta bio učesnik Olimpijskih igara, naglasio je da je pritisak neizbježan dio profesionalnog sporta i da uspjeh zavisi od spremnosti da se sportista suoči sa sobom i da neprestano uči i prilagođava se.

- Ne postoji magični štapić koji rješava probleme. Svako mora proći kroz proces, upoznati sebe i naučiti da prepozna svoje granice. Ključ dugovječnosti u sportu je fleksibilnost, komunikacija i spremnost na stalno učenje - rekao je Dukić.

Dukić je dodao da mu u savladavanju pritiska pomažu rutine poput meditacije i laganog istezanja, koje mu, „osvježje i tijelo i um“. Govoreći o mentalnim izazovima sa kojima se sportisti suočavaju, naglasio je da u Crnoj Gori nedostaje sistemska podrška.

- U ranijoj fazi karijere mnogo sam patio, jer nijesam imao stručnu pomoć. Trebalo mi je

Panel diskusija u organizaciji COK-a

Mentalno zdravlje - ključni preduslov savremenog sporta

Dukić: Ne postoji magični štapić koji rješava probleme. Svako mora proći kroz proces, upoznati sebe i naučiti da prepozna svoje granice. Ključ dugovječnosti u sportu je fleksibilnost, komunikacija i spremnost na stalno učenje

Bulatović: Kada smo došle do polufinala u Londonu, tek tada smo postale svjesne da cijela Crna Gora navija za nas. Naš uspjeh je bio rezultat međusobnog povjerenja, podrške i vjere da možemo

Mijušković: Žene u sportu mnogo više rizikuju. One se često bore da dokažu da pripadaju vrhunskom nivou, dok istovremeno razmišljaju o porodici, majčinstvu i karijeri. Sistem mora više da ih podrži i da im omogući da budu uspješne bez osjećaja krivice

Peković: COK već duže razvija edukativne programe usmjerene ne samo na fizičku, već i na psihološku pripremu sportista, a mentalno zdravlje temelj je savremenog sporta

mного vremena da naučim da je razgovor sa psihologom znak snage, a ne slabosti. Danas je to, srećom, sve prihvaćenije.

Anđela Bulatović, koja je u crnogorskom dresu osvojila olimpijsko srebro i titulu prvaka Evrope, smatra da je pritisak u timskom sportu višestruk jer sportista ne igra samo za sebe već i za saigrače, klub i čitavu državu.

- Kada smo došle do polufinala u Londonu, tek tada smo postale svjesne da cijela Crna Gora navija za nas. Taj osjećaj

da nosiš boje svoje zemlje pred milionskom publikom je ogroman pritisak, ali i ogromna čast. Naš uspjeh je bio rezultat međusobnog povjerenja, podrške i vjere da možemo - kazala je naša proslavljena rukometašica. Naglasila je i da su sportistkinje često izložene dodatnim društvenim pritiscima koji nijesu vezani samo za sport.

- Žene u sportu se procjenjuju po mnogo čemu što nema veze sa rezultatom - izgledu, ponašanju, privatnom životu. Više

puta sam dobijala komentare na izgled, a ne na igru, i to mi je smetalo. Želim da me ljudi pamte po sportskom uspjehu, a ne po fotografiji - poručila je Bulatović.

Sportski psiholog Nikola Mijušković kazao je da je briga o mentalnom zdravlju postala ključni preduslov savremenog sporta, navodeći da razlike između individualnih i kolektivnih sportova postaju sve manje. Kako je kazao sportista u individualnim sportovima ima ve-

ću kontrolu nad faktorima koji utiču na njegov učinak, ali je i više izložen osjećaju usamljenosti i samopritisku.

- U timskim sportovima emocije se dijele, ali postoji i dodatna odgovornost prema drugima. U oba slučaja, mentalna priprema je ono što pravi razliku.

Naglasio je da ženski sport zahtijeva poseban pristup jer se sportistkinje suočavaju sa višestrukim izazovima, od hormonalnih promjena do društvenih očekivanja.

- Žene u sportu mnogo više rizikuju. One se često bore da dokažu da pripadaju vrhunskom nivou, dok istovremeno razmišljaju o porodici, majčinstvu i karijeri. Sistem mora više da ih podrži i da im omogući da budu uspješne bez osjećaja krivice - rekao je Mijušković. Govoreći o promjenama u shvaćanju značaja mentalnog zdravlja, naveo je da je u posljednjih 15 godina značajno smanjen tabu oko psihološke pomoći sportistima, iako stigma još postoji.

- Nekada su sportisti dolazili kod psihologa gotovo krišom, iz straha da ih treneri ne smatraju slabima. Danas se svijest mijenja, ali pred nama je još posla. Mentalno zdravlje mora postati sastavni dio svakog sportskog plana, kao što su ishrana ili fizička priprema. Panel je otvorio i teme digitalnog pritiska, balansa između karijere i privatnog života, te psiholoških izazova završetka sportske karijere. Učesnici su se saglasili da mentalna snaga

ne znači odsustvo emocija, već sposobnost da se one prepoznaju i kanališu na pravi način. Zaključeno je da Crna Gora ima ogromne sportske talente, ali da je neophodno dodatno ulagati u edukaciju i podršku kako bi se mladim sportistima omogućilo da rastu u zdravom i sigurnom okruženju. COK je najavio da će slične tribine i radionice biti organizovane i u narednom periodu, a zaključeci i iskustva biće predstavljani na predstojećem

Nikola Vučević na Eurobasketu odigrao posljednji meč u dresu Crne Gore

Dirljiv oproštaj ambasadora cnogorskog sporta

Kada je prije tri godine Skupština COK-a prvi put dodijelila zvanje Ambasador crnogorskog sporta nije bilo puno dilema, jer su priznanje za sve što su radili tokom karijere dobili fudbaleri Stevan Jovetić i Stefan Savić, kao i košarkaš Nikola Vučević. Sjajni košarkaš je duže od deceniju jedan od najboljih centara u NBA ligi, u koju je stigao 2011. godine kao 16. pik na draftu iz Univerziteta Južna Kalifornija. Nekoliko mjeseci nakon drafta, zaigrao je i na Evropskom prvenstvu kao najmlađi igrač u timu tadašnjeg selektora Dejana Radonjića. Odigrao je pet velikih takmičenja u dresu Crne Gore od tada do 2023. godine, a ovog ljeta se odlučio za svoj „The Last Dance“. Želio je da sa „crvenima“ ispiše još jednu stranicu istorije crnogorskog sporta, da možda i nadvisi ono 11. mjesto sa Svjetskog kupa 2023. godine, ali mu se nije dalo da svoj tim povede možda i do četvrtfinala. Umjesto sa osmijehom, Vučević se s velike scene oprostio shrvan, u suzama, jer je izuzetno teško podnio

nepravdu na utakmici sa Velikom Britanijom. Crnoj Gori je bila potrebna pobjeda nad Ostrvljanima da se domogne osmine finala Eurobasketa, ali je čudan kriterijum srušio „crvene“ i otvorio vrata Rige selekciji Švedske. Vučević je prvi put u dresu reprezentacije bio ljut, nakon utakmice otvoreno zamjerio sudijama, a onda se rasplakao, svjestan da mu se neće ispuniti želja o veličanstvenom oproštaju. - Iskreno, bilo je problematičnih situacija oko suđenja, ali sami smo krivi. Mnogo grešaka smo napravili za utakmicu ovog nivoa, pogotovo u odbrani. Oni su igrali sjajno, ali smo im dosta toga i dozvolili. Mnogo grešaka i u odbrani i u napadu, za ovakav meč previše. Nismo imali fokus, iako smo se borili. Nismo uspjeli da prelomimo meč - rekao je emotivni Vučević tog 3. septembra u finskom Tampereu. Nikola je iz poznate košarkaške porodice. Njegov otac Boro je sa Bosnom bio šampion Evrope 1979. godine, igrao za SFRJ na Eurobasketu 1985, a karijeru je završio u

Belgiji u 44. godini, dok mu je brat Savo decenijama radio u Francuskoj i Belgiji kao trener. Gorostasni centar Čikago Balsa je rođen u švajcarskom Morgu, gdje je Boro te 1990. godine igrao za Lozanu. Za sebe je, ipak, uvijek govorio da je Baranin i nije bilo dileme čiji će dres da nosi. - Hvala svima koji su bili uz mene, tu sam od kadetskog uzrasta. Hvala saigračima, bilo je lijepo druženje i van terena, to ostaje zauvijek. Bilo je i lijepih momenata na Mundobasketu - poručio je Vučević na oproštaju. Iza momka koji je 24. oktobra proslavio 35. rođendan ostaće sjećanja na ponašanje za primjer i igre za pamćenje, pogotovo na Svjetskom kupu 2023. i Eurobasketu ove godine, na kojima je prosječno bilježio 20,3 poena, 10,2 skoka i 2,8 asistencija za indeks 25,9. Ostaće i nada da bi Crna Gora i bez njega mogla da se domogne narednog šampionata svijeta i da će se Vučević, kao sada Kendrick Peri, predomisлити i zaigrati u Kataru 2027. godine. Da otpleše svoj posljednji ples kako mu dolikuje...

Vaterpolo selekcija do 18 godina briljirala na šampionatu Evrope, pokupila i dvije individualne nagrade

Do zlata dominacijom kakva se rijetko viđa

Šest mečeva, šest pobjeda, samo dvije od njih sa manje od četiri razlike – dominacijom kakva se rijetko viđa crnogorska reprezentacija osvojila je zlato na Evropskom šampionatu za vaterpoliste do 18 godina u rumunskoj Oradei.

- Nijesmo izgubili nijednu utakmicu i to najbolje govori kakvu snagu i talenat imamo – rekao je selektor Nebojša Milić.

„Ajkule“ su u grupi redom savladale Srbiju (9:8), Hrvatsku (12:7) i Španiju (14:13). U četvrtfinalu su deklasirale Francusku (21:11), u polufinalu preslišali Italiju (10:6), a ni u meču za zlato nije bilo nikakve dileme – potopljena je Srbija rezultatom 13:9.

- Ponosan sam na sve igrače i na stručni štab. Mislim da odavno nije viđeno da se tako nižu pobjede i da se takvom dominacijom završi turnir – dodao je Milić.

Što je to toliko izdvojilo Strahinju Gojkovića i saigrače od ostalih reprezentacija? Kvalitet je, naravno, ključna komponenta, ali ne bi toliko došao do izražaja bez timskog duha i zajedništva.

- Mislim da je presudno bilo to što, iako smo znali da imamo kvalitet da postanemo prvaci Evrope, nijednog trenutka nijesmo „poletjeli“. Bili smo prava ekipa s dobrom hemijom i borili se jedan za drugog za zajednički cilj – kazao je kapiten Strahinja Gojković. Osim Gojkovića, dio zlatne generacije su i Marko Pejović, Luka Ivanović, Ljubomir Kovačić, Ognjen Moračanić, Marko Milinić, Đorđe Pejović, Andrija Roganović, Danilo Stupar,

Miljan Bošković, Nikola Petrović, Relja Vukanić, Todor Vukčević, Luka Todorović i Petar Brnović.

- Mnogi naši igrači su tokom turnira dobijali na samopouzdanju i igrali sve bolje i bolje. Uz njih i dobro vođenje trenera stvorio se fantastičan ambijent. Pored 15 zlatnih momaka, imamo još igrača koji će u budućnosti biti u kombinacijama za ovu selekciju – komentarisao je Nenad Vukanić, koordinator svih mladih selekcija u VPSCG. Uz takvu dominaciju morale su da stignu individualne nagrade – Strahinja Gojković proglašen je za najboljeg igrača šampionata Starog kontinenta, dok je Marko Pejović bio najbolji golman.

- Lijepo je kada dobijete nagradu za najboljeg igrača, ali ne može da se poredi sa zadovoljstvom koje donosi titula prvaka Evrope – kazao je Gojković. - Poraslo mi je samopouzdanje kada sam vidio kako nam funkcioniše odbrana u prve tri utakmice. Osjećao sam kao da niko ne može da mi da gol. Ne dolazi se baš često na taj nivo samopouzdanja. Odbrana je bila fantastična, momci su izgarali, mnogo su mi pomogli. Kada se podvuče crta, jasno je da smo zaista dominirali – istakao je Pejović, koji je za najboljeg golmana proglašen i 2023. godine kada je sa U15 reprezentacijom osvojio srebrno odličje na šampionatu Evrope, a prošle godine je bio dio bronzane generacije na U18 šampionatu svijeta.

Crna Gora ima zlatnu vaterpolo generaciju, neki od njenih članova – poput Gojkovića – već su standardni seniorski reprezentativci, a cilj je da što više njih nađe mjesto u „A“ selekciji i da se nacionalni tim na talasu njihovog talenta i mladosti, zajedno s ostalim „ajkulama“, vrati u evropski i svjetski vrh.

- Nadam se da ćemo svi zajedno smoći snage da zadržimo ove momke u našem vaterpolu. Igrači i mi uz stručnog štaba imali smo isti cilj. Naravno, bilo je i uspona i padova, što je i normalno za njihovo godište, radili smo na samopouzdanju, znali smo da imamo kvalitet. Trebalo je napraviti jaku grupu, momci su između sebe napravili odličnu atmosferu, hemija između njih je bila vrhunska, mislim da smo na ovom Evropskom prvenstvu pucali od samopouzdanja i to je

najveći kvalitet ove ekipe – podvukao je šef struke Nebojša Milić.

USPJEŠNO LJETO MLADIH SELEKCIJA: Na ponos Saveza i države

Ljeto 2025. bilo je uspješno za mlade crnogorske vaterpolo selekcije. Prije zlata generacije igrača do 18 godina, evropsku bronzu je osvojila reprezentacija do 16 godina. Predsjednik Crne Gore Jakov Milatović U18 reprezentaciji dodijelio je državno priznanje za titulu prvaka Evrope.

- Hiljade sati u vodi, rano ustajanje, propušteni izlasci. Dok su drugi sanjali, vi ste san pretvarali u stvarnost. Zato medalje koje nosite imaju boje crnogorske zastave. Ovo nije samo vaša pobjeda. To je pobjeda vaših trenera, vaših porodica

i cijele Crne Gore. Pokazali ste da kad vjerujete jedni u druge, nema protivnika koji vas može zaustaviti. Zato ste vi ponos naše zemlje. Od danas svako dijete koje uđe u bazen ima novi san – da bude kao vi – kazao je predsjednik Milatović na prijemu.

- Ovo je kruna kvalitetnog rada u malom broju naših klubova, koji iz male baze stvaraju talente i igrače visoke klase. Ovi momci su dokaz kakav potencijal ima Crna Gora, a njihovo zlato, kao i bronza U16 reprezentacije, te ukupno 14 medalja mladih selekcija od obnove nezavisnosti, kao i uspjesi našeg seniorskog tima od 2008. godine, govore da bi vaterpolo trebalo da bude klasifikovan kao nacionalni sport u Crnoj Gori – poručio je Miloš Mračević, potpredsjednik Vaterpolo i plivačkog saveza Crne Gore.

Doček u Kotoru

Po dolasku u Crnu Goru, zlatnoj juniorskoj reprezentaciji priređen je doček u Kotoru.

- Bilo je mnogo ljudi na dočeku, a ova ekipa je to i zaslužila. Onakav doček može samo Kotor da napravi – kazao je Nebojša Milić, koji je kao igrač s Primorcem bio prvak Evrope.

Slike nakon osvajanja titule na EP vječno će biti urezane u sjećanje članova zlatne generacije.

- Najupečatljivija slika je definitivno podizanje pehara. Naravno, i doček u Kotoru bio je nevjerovatan. Bilo nam je mnogo drago što su ljudi došli da nas pozdrave i da zajednički proslavimo zlatnu medalju – rekao je golman Marko Pejović.

Kadetska reprezentacija Crne Gore osvojila bronzano odličje na Evropskom prvenstvu u rukometu

Još jedna generacija o kojoj Evropa priča

Crna Gora poslije 15 godina i svjetske bronzne juniorki u Južnoj Koreji ima medalju sa velikog takmičenja za mlađe kategorije u rukometu. Kadetkinje su u meču za bronzu na Evropskom prvenstvu u Podgorici pobijedile Španiju 22:20. Izabranice Miloša Perovića i Bobane Krstović, šampionat su završile na postolju. Među velikim trijumfima bila su dva nad velesilama Francuskom u četvrtfinalu i nad Španijom. I to nije sve - crnogorska rukometašica Martina Knežević izabrana je za najbolju igračicu Evropskog prvenstva. Lijevi bek „lavica“ postigla je 58 golova i bila je drugi strijelac šampionata. Ali, ni to nije sve - Maša Dubljević bila je najbolja golmanka sa procentom od 38 odsto uspješnih intervencija i

druga je u toj kategoriji na čitavom prvenstvu. Ali ni ovdje se priča ne završava kada je riječ o individualnim nagradama. Malo ranije, takođe u Podgorici ovog ljeta, Natalija Lekić proglašena je za najbolju igračicu Evropskog prvenstva za rukometašice do 19 godina, na kojem je Crna Gora osvojila šesto mjesto. Čudo! A do čuda su došle kao porodica. Bile su sestre, na terenu i van njega izjavila je mlada golmanka iz Nikšića. - I nada nas nije napuštala kroz pripreme i na prvenstvu. Mislim da smo se dokazale i da su nam navijači pomogli na putu uspjeha - kazala je Dubljević. Emocije su bile jake, uspjele su da umire tremu i neutrališu faktore koji su mogli da ih skrenu sa puta do velikih

stvari. Tim je išao korak po korak. I sve do jedne su razmišljale ovako: - Nije mala stvar igrati za Crnu Goru. I nije, potvrdile su od prvog do posljednjeg meča za bronzano odličje. Padale su i ustajale - bodrile se jednako i one na terenu i one koje su bile na klupi. Uloge su bile dobro podijeljene. Minut na terenu je značio, jer su redom bile svjesne da režiraju u najavi lijepe stvari. Bile su skromne, kako nagrađene djevojke, tako i kao ekipa. Poštovale sebe, cijenile rivalke. Kada su pravile greške u narednim utakmicama pokušavale su da ih svedu na minimum. Jesu li? Rezultat daje odgovor. - Trebaće nam dosta vremena da shvatimo što smo uradile - istakla je Knežević. Medalja oko vrata nema cijenu.

- Momentalno mi kroz glavu prolaze godine rada. Veliku stvar smo uradile za nas, naše porodice i crnogorski rukomet - rekla je mlada rukometašica. Jedna bez druge ne bismo uspjele. I bez energije koja nas je dovela do odličja - nastavila je Knežević. Želja je glavni faktor za sve u životu - napomenula je najbolja rukometašica EP. - Svi smo imali dobar osjećaj, kao u četvrtfinalu kada smo igrane 80 minuta protiv Francuske i dale sve za pobjedu. I tada smo uživale na terenu. Kadetkinje su u posljednjem meču EP pobijedile reprezentaciju od koje su dva puta gubile u finalima Mediteranskog prvenstva. Jednu od velikih pobjeda „lavice“ su ostvarile protiv Francuske u četvrtfinalu.

Osam utakmica za 12 dana odigrale su mlade igračice uz skor od šest pobjeda i dva poraza. - Disale su kao jedno i to je naša pobjeda. Fokus je bio na rukometu. Istakao bih hemiju u ekipi, način kako su se bodrile i to bez ljubomore da li neka od njih igra više ili manje - kazao je trener Perović. - Uz sve to napravili smo odličan plan i program priprema. Fenomen je u Crnoj Gori. I upravo ova riječ slobodno može da piše na nacionalnom dresu crnogorskih kadetkinja.

Mogu li „lavice“ do istorijskog uspjeha?

Rukometašice Crne Gore
sanjaju lijepe stvari na
Svjetskom prvenstvu

STEFANIVANOVIĆ

U Londonu 2012. rukometašice su ispisale najznačajniju stranicu crnogorskog olimpizma i osvojile srebro, jedinu našu medalju na najvećim svjetskim smotrama od obnavljanja nezavisnosti. Četiri mjeseca kasnije u Beogradu su postale šampionke Evrope, a na prvenstvima Starog kontinenta su još dva puta stizale do polufinala - 2014. godine su bile četvrte, 2022. uzele senzacionalnu bronzu.

Upada u oči da od ta četiri polufinala na velikim takmičenjima nijedno nije bilo na svjetskim prvenstvima. „Lavice“ su tri puta dogurale do četvrtfinala i ispadale - 2015. od Norveške (26:25), 2017. od Francuske (25:22) i 2023. godine od Danske (26:24). Najbolji rezultat su ostvarile 2019. u Japanu, kada su bile pete, ali tada je sistem takmičenja bio drugačiji i

poslije glavne faze su samo po dvije ekipe iz grupa stigle do polufinala.

Ostao je tim tadašnjeg selektora Pera Johansona iza moćne Rusije i Španije, od koje je izgubio u grupnoj fazi 27:26 iako je u 43. minutu vodio 23:19.

Pred Đurđinom Jauković i drugaricama je sada nova šansa, i to veoma realna, da četvrti put doguraju do četvrtfinala. Nikšićka bombarderka je prije 10 godina bila otkrovenje Svjetskog prvenstva u Danskoj, dala devet golova Tunisu, sedam domaćinu, četiri Mađarskoj..., a sada će biti glavna pokretačka snaga tima Suzane Lazović u Njemačkoj, možda i u holandskom Rotterdamu.

„Lavice“ će u grupi D u Triru igrati prvo sa Farskim Ostrvima, koje su nedavno rutinski savladale u Toršaunu u kvalifikacijama za EHF Euro, a onda treći put za 24 mjeseca se sudariti sa Paragvajem. Ni tu ne bi trebalo da bude ikakvih dilema, jer je na Svjetskom prvenstvu 2023. bilo 41:26, a u kvalifikacijama za Olimpijske igre u Parizu 30:25. Ključni meč u „SWT areni“

STEFANIVANOVIĆ

Bilo je grešaka, biće i vremena da se isprave

Crna Gora je u oktobru savladala Portugal kod kuće (29:22) i Farska Ostrva u gostima (32:26) i najavila da bi drugi put u istoriji mogla da završi kvalifikacije za Evropsko prvenstvo sa maksimalnih 12 bodova. Kapitenka Đurđina Jauković i njena zamjenica Tatjana Brnović su vukle ekipu i po ko zna koji put dokazale da su svjetska klasa, a raduje odlična forma Matee Pletikosić, koju je iz Podravke prenijela u nacionalni tim.

Krila Dijana Mugoša i Ivona Pavićević su standardno dobra, kao i golmanka Armel Atिंगre, a selektorku Suzanu Lazović mogu da raduju veoma dobra izdanja Katarine Džaferović. Nekada najveća nada crnogorskog rukometa je godinama patila od povreda koljena, činilo se da joj se karijera „gasi“, ali se vratila na pravi put. Bilo je i grešaka na te dvije utakmice, pa Lazovićeva zna na čemu bi trebalo da

radi do odlaska u Njemačku. - Dobro je da su se na ovim utakmicama dešavale neke loše stvari, da bismo znale šta nas očekuje na Svjetskom prvenstvu i da ispravljamo greške tokom priprema. Zadovoljna sam ozbiljnošću djevojaka, razlika protiv Faranki i Portugalke je dostignuta zbog adekvatnog pristupa. Uvijek može bolje, ali su ove utakmice iza nas. Kreće novi period priprema za Svjetsko prvenstvo i dobro je da ga čekamo sa dobrim raspoloženjem - rekla je selektorka nakon pobjede u Toršaunu.

Crna Gora će igrati 30. novembra sa „beštijom“ iz Kumamotoa - Španijom, a ulog neće biti samo 1. mjesto u grupi D, već i šansa da se stigne do četvrtfinala. „Ratnice“ su te 2019. uzele srebro, dvije godine kasnije bile četvrte na šampionatu svijeta u svojoj zemlji, ali od tada su u velikom padu. Na pret-

hodnom Svjetskom prvenstvu su zauzele tek 13. mjesto zbog teškog poraza od Češke (30:22) u glavnoj fazi, a na istoj poziciji su završile i EHF Euro prošle godine. Ukoliko bi srušile i Španiju, „lavice“ bi u Dortmundu prenijele maksimalna četiri boda i bile favoritkinje da se uz domaću

Njemačku domognu četvrtfinala, jer su objektivno kvalitetnije od podmlađene Srbije, Islanda ili Urugvaja. A onda bi ih na startu nokaut faze dočekala Norveška, Švedska ili neko treći u borbi za polufinale i selidbu u „Ahoj arenu“ u Rotterdamu. Tada bi bilo po onoj crnogorskoj - pa ko što ponese...

Petar Koković selektor pionirki, generacije za ponos naše odbojke

Iz hangara do evropskih visina

Ženska odbojka iz dana u dan ima sve veću bazu. Djevojčice širom Crne Gore počinju da treniraju upravo ovaj sport. Kada se u Crnoj Gori pomene ženska odbojka uvijek je prva asocijacija - Bar. U našem lučkom gradu godinama su se stvarali talenti, gotovo cijela reprezentacija znala je da bude upravo iz Bara, a 2006. godine uz Luku Bar „rodio“ se još jedan klub - Galeb. Formiranjem Galeba polako su se „radale“ i neke nove klinke. Baš tih godina vežu se i počeci Petra Kokovića sa odbojkom koji je ljetos ispisao istoriju crnogorske odbojke. Tada je sa ženskom pionirskom reprezentacijom osvojio

deveto mjesto na prvenstvu Evrope, što je najbolji rezultat bilo koje naše selekcije.

- Sjećam se 2004. godine i čuvene sale hangara u kojoj su nastali mnogi barski reprezentativci. Sa devet godina počeo sam lijevu odbojkašku priču, koja traje i dan danas, samo malo u drugačijoj ulozi. Na nagovor mlađe sestre počeo sam da treniram i od prvog treninga se pronasao u ovom sportu - prisjeća se Koković, koji napomenuo da je 2018. godine prekinuo igračku, a započeo trenersku karijeru.

- Na nagovor Nikole Masoničića, tadašnjeg šefa stručnog štaba OK Galeb, prešao sam u trenerske vode. Želim ovom prilikom da mu se zahvali, kao i Rajku Tijaniću i Nikoli Vujačiću, koji su me prihvatili i dali šansu - ističe Koković, a zatim je kratko napravio rekapitulaciju svog rada.

- Prve tri sezone sam bio pomoćni trener u prvom timu i vodio mlađe selekcije. Osvojena su tri kupa Crne Gore za seniorke, dva srebra i zlato u mlađim kategorijama i međunarodni turnir u Makarskoj, koji je brojao oko 20 ekipa. Tada sam prvi put osjetio da ovaj posao može biti moja budućnost.

Šansu prvog trenera seniorske ekipe dobio je u sezoni 2021/2022. Debitantska sezona prošla je na najbolji mogući način - osvajanjem druge duple krune u istoriji kluba.

- Dobio sam vrlo brzo šansu da postanem trener pionirske reprezentacije Crne Gore. Na mjesto trenera postavio me je Nikola Kažić, tada direktor reprezentacija, a sada predsjednik Saveza. Napravili smo jasnu viziju,

kako prije svega pravilno selektirati djecu, a potom i doći do rezultata koji će podići crnogorsku odbojku na malo veći nivo.

Prva generacija - veliki uspjeh: plasman na Evropsko prvenstvo. Temeljan i predan rad pod vođstvom Kokovića Crnu Goru je doveo do prvog velikog takmičenja u istoriji naše odbojke.

- Deveto mjesto u Evropi mislim da je velika stvar za zemlju koja ide uzlaznom putanjom u ovom sportu. Istakao bih posebno pobjedu protiv Turske, koja je bila vicešampion prvenstva. Dodao bih i zahvalnost stručnom štabu, selektoru Jovu Cakoviću i direktorici Kseniji Ivanović na velikoj pomoći i odličnom poslu tokom čitave godine - naglasio je Koković.

Nakon sjajnog uspjeha tokom ljeta sa reprezentacijom mlađi stručnjak fokusirao se na klupske obaveze.

- I dalje sam na čelu prvog tima Galeba sa kojim imam odličnu saradnju i još neostvarenih ciljeva koje želim da ispunim optimično je podvukao na kraju Koković.

Crnogorska atletika u Tokiju prvi put imala predstavnika u finalu SP

Marijin skok za istoriju

Nacionalni stadion u Tokiju, koji je otvoren za upotrebu 2019. godine, sa kapacitetom od 67.500 gledalaca, ima posebno mjesto u srcu Marije Vuković. Stadion na kojem je 2021. preskočila 196 centimetara i na Olimpijskim igrama stigla do devetog mjesta i 18. jula je bilo ponovo talično mjesto za crnogorsku rekorderku u skoku uvis. Marija je preskočila 192 centimetra, plasirala se u finale i prvi put u karijeri je imala priliku da bude u trci za medalju na šampionatu planete. Na kraju, Vuković u finalu nije uspjela da savlada 193 centimetra, tako da je osvojila 12. mjesto na svijetu.

- Ponosna sam nakon svega i zaista srećna. Kazala sam i prije početka šampionata da sam zahvalna i srećna što sam uopšte nakon svega uspjela da se kvalifikujem za ovo veliko takmičenje. Lijepo je biti dio elite, a koliko je sve ovo značilo meni, možda su najbolje pokazale emocije, koje nijesam mogla sakriti nakon skoka - kazala je Vuković. Naša takmičarka prve dvije visine savladala je sa lakoćom - 183 i 188 preskočila je iz prvog pokušaja, da bi na 192 pokazala koliko je psihološki jača u odnosu na prije nekoliko godina. Posljednji pokušaj, najveći pritisak... I, kada je bilo najteže i kada nije bilo prilike za popravni, a dok je kiša pojačavala, Marija je stigla do savršenog skoka. Odletjela je do finala.

Plasmanom u finale prvenstva svijeta Marija je uspjela praktično sve. Stigla je do finala na svim velikim takmičenjima. Bila je juniorska šampionka svijeta, deveta na Olimpijskim

igrama, vicešampionka Evrope, našla se u završnici na dvoranskim šampionatima Evrope i svijeta. - Dobro sam krenula, bila sam pozitivna i djelovalo je sve super. Drugi skok na 192 nije bio dobar, ali baš tada proradio je inat u meni, jer sam znala da imam tu visinu. I, uspjela sam, uz rezultat sezone stigla je i

kruna da budem u velikom finalu. Dokazala sam sebi koliko mogu, da nikad ne odustajem, ali i da vjerujem kada je najteže - dodala je Vuković. Za Mariju je ovo bilo šesto učešće na Svjetskom prvenstvu. Debitovala je na planetarnoj smotri još 2011. godine, kada je u Južnoj Koreji bila 28, da bi zatim šest godina kasnije u Londonu osvojila 21. mjesto. Konstantan rast u generalnom plasmanu nastavila je 2019. u Kataru, kada je osvojila 18. mjesto, da bi 2022. godine u Sjedinjenim Američkim Državama popravila plasman za četiri mjesta, a bila je na pragu finala. Sada je pomjerila granicu.

-Poslije svih problema sa povredom, mnogo nedaća, rada na sebi, sada sam u dobroj formi i zaista uživam. Nijesam sebi pravila pritisak u finalu, jer je cilj bio ispunjen, a nadala sam se da ću možda napraviti još jedan najbolji rezultat sezone, ali svakako da moram biti zadovoljna.

Kakav je rezultat napravila Marija Vuković najbolje svjedoči podatak da je postala prva crnogorska takmičarka koja je stigla do finala Svjetskog prvenstva u atletici. Na planetarnoj smotri učestvovali su Ilija Ranić 2009. (800 metara), Luka Rakić 2011. i 2015. (200 metara), Slađana Pejović u maratonu 2013. i Danijel Furtula 2013. i 2019. (bacanje diska).

Promijenjen bazen za skokove u vodu

Amerikanci štede 17,6 miliona dolara preseljenem skakača u Pasadenu

Organizatori Olimpijskih i Paraolimpijskih igara u Los Angelesu predložili da se takmičenje u skokovima u vodu premjesti u „Rose Bowl Aquatics Center” u gradu Pasadeni. Ova relokacija će donijeti do 17,6 miliona dolara u kombinovanim uštedama i povećanju prihoda, podržavajući cilj Organizacionog komiteta da organizuje finansijski odgovorne Igre.

Ovaj potez takođe rješava pitanja bezbjednosti sportista, smanjuje operativne složenosti u zoni „Exposition Park” -a i koristi postojeći svjetski poznati objekat koji će pružiti neuporedivo iskustvo sportistima i gledaocima iz cijelog svijeta.

- Ovo predstavlja značajnu priliku da se obezbijedi uspješno održavanje glavnih događaja, uz veću budžetsku sigurnost, a istovremeno i izuzetan prostor za takmičenje naših sportista u skokovima u vodu, pri čemu njihova bezbjednost ostaje naš glavni prioritet - rekao je generalni direktor LA28, Rejnold Huver. U junu 2024. godine, LA28 je predstavio više izmjena svog plana Igara, koje su zajedno donijele više od 150 miliona dolara u uštedama i povećanju prihoda, što je jednoglasno

odobrilo Gradsko vijeće u martu 2025. U okviru tih izmjena, LA28 je prvobitno planirao da se takmičenje u skokovima u vodu održi na bazenu iz 1932. godine u zoni „Exposition Park” -a. Međutim, kako su pripreme napredovale i postale detaljnije tokom protekle godine, uključujući i sveobuhvatnu analizu koju je sproveo LA28, utvrđeno je da je „Rose Bowl Aquatics Center” najpogodniji za održavanje skokova u vodu 2028. godine. Odluku da se to podrži, Gradsko vijeće je donijelo jednoglasno.

„Rose Bowl Aquatics Center” već ima bazen svjetske klase koji ispunjava olimpijske standarde za skokove u vodu i zahtijeva minimalne prepravke da bi bio spreman za Igre 2028. godine. Pored toga, ovaj objekat otklanja brige o bezbjednosti sportista, pruža dodatne pogodnosti za takmičare i mjesta za gledaoce, te omogućava značajan rast prihoda i smanjenje troškova u ukupnom budžetu Igara.

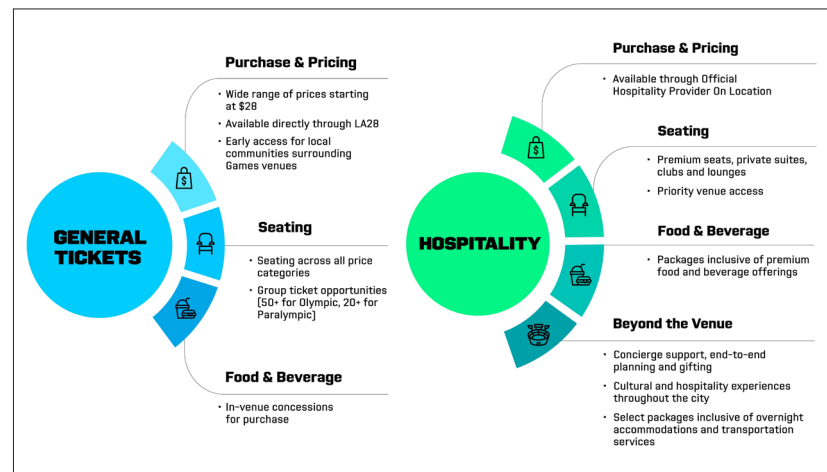
LA28 je u pregovorima sa Odsjekom za rekreaciju i parkove Los Angelesa o budućim unaprjeđenjima bazena „John C. Argue Swim Stadium” u „Exposition Park” -u, radi dugoročnog dobra zajednice.

VODIČ ZA KUPOVINU

Registracija za ulaznice počinje u januaru, najjeftinija 28 dolara

Ako ste planirali da na ljeto 2028. godine „skoknete” do Los Angelesa i podržite crnogorske sportiste ili uživo vidite velike svjetske zvijezde, pred vama je sažeti vodič kako da to uradite.

Organizacioni komitet LA28 je imenovao tiketing kompanije „AXS” i „Eventim” za zvanične partnere Olimpijskih i Paraolimpijskih igara i tima SAD, a registracija za ulaznice počinje u januaru sljedeće godine na sajtu la28.org. Ugostiteljska iskustva i paketi biće ponuđeni preko kompanije „On Location”, zvaničnog i ekskluzivnog partnera za ugostiteljstvo Olimpijskih i Paraolimpijskih igara. - Olimpijske i Paraolimpijske igre LA28 biće prilika da se kupi karta za istoriju. Bilo da ste lokalna porodica koja prvi put prisustvuje ovakvom

događaju ili svjetski putnik u potrazi za nezaboravnim iskustvom, u našoj ponudi ulaznica i paketa naći će se ponešto za svakoga - naglasio je Rejnold Huver, izvršni direktor Igara 2028.

Počevši od januara, navijači će moći da biraju između različi-

tih opcija. Pojedinačne karte za oba događaja počće od 28 dolara, uz mogućnost ranog pristupa za lokalne zajednice u gradovima domaćinima. Opšta registracija biće otvorena u januaru 2026. godine. Osim pojedinačnih karata, biće dostupni i pažljivo kreirani

paketi. Ulaznice za Paraolimpijske igre počće da se prodaju 2027. godine.

Kako bi vam bilo najlakše da dođete do ulaznica, najbolje je da se pretplatite na LA28 newsletter kako biste saznali kada počinje registracija za karte i pakete u januaru 2026.

Registracija je prvi korak za kupovinu opštih karata - u 2026. za Olimpijske igre i u 2027. za Paraolimpijske. Pristup kartama biće određen putem izvlačenja koje će dodjeljivati termine za kupovinu od 2026. godine.

Zvanični ugostiteljski i putnički paketi LA28, dostupni preko „On Location” početkom 2026, nudiće razne opcije koje uključuju karte, smještaj, prevoz, premium mjesta i ekskluzivna iskustva na i van borilišta putem sajta hospitality.la28.org/en.

Oklahoma Siti će biti domaćin takmičenja u softbolu i kanuu

Ceremonija 1.000 dana pred početak OI održana 2.000 kilometara od Los Angelesa

Na Olimpijskim igrama u Parizu je oboren neobičan rekord koji će teško ikada biti srušen - takmičenje u surfovanju održano je u Tahitiju, u Francuskoj Polineziji, koja je čak 15.770 kilometara udaljena od Grada svetlosti. Time je za 170 kilometara nadmašen prethodni rekord, jer su se takmičenja u jahanju za OI u Melburnu 1956. godine održala nekoliko mjeseci ranije u Stokholmu. I na OI u Los Angelesu će je-

dan od gradova domaćina biti veoma daleko od Kalifornije - Oklahoma Siti, do kojeg ima preko 2.000 kilometara od Grada anđela. U glavnom i najvećem gradu savezne države Oklahoma, domu aktuelnih NBA šampiona Tandra, održaće se takmičenja u softbolu i kanuu.

Prvobitni plan organizatora je bio da se za ta dva takmičenja grade novi objekti u El-Eju, ali se zbog smanjenja troškova

od toga odustalo. Zbog toga su organizatori OI odlučili da ceremoniju povodom 1.000 dana pred početak Igara održe upravo u Oklahoma Sitanju.

Organizacioni komitet LA28 i Tim OKC - lokalna organizacija koja pomaže u pripremi događaja u Oklahoma Sitanju - pridružili su se mladim sportistima, olimpijcima i paraolimpijcima na sportskim radionicama u rekreativnom centru Vile D. Džonson, te

posjetili dva sportska objekta svjetske klase: „OKC Softball Park” i „OKC Whitewater Center”. Ovi objekti će 2028. godine biti domaćini olimpijskim takmičenjima u softbolu i kanu slalomu.

- Olimpijske igre LA28 povezaće regije i zajednice od pacifičke obale Los Angelesa do centralnih ravnica Oklahoma Sitanja kroz snagu sporta, ističući njihovu jedinstvenu sportsku tradiciju i izvanredne

Karl Luis drži oko vrata četiri zlatne medalje koje je osvojio na OI u LA 1984.

Sitija Dejvid Holt je presrećan zbog šanse da ispiše istoriju olimpizma.

- Vjerujemo da će Los Angeles prirediti najveće Olimpijske igre u istoriji, a prilika da Oklahoma Siti direktno doprinese tome je jedinstvena životna šansa za svakog stanovnika ovog grada. Održavanje dva sporta i sedam događaja u samom centru zemlje značajno proširuje domet olimpijskog iskustva i ostavlja trajno nasljeđe ovih Igara. Oklahoma Siti ne bi mogao biti uzbuđeniji dok razmišljamo o 2028. i svim najavama i pripremama koje nas očekuju u narednih 1.000 dana - poručio je Holt.

Tog 18. oktobra u Oklahoma Sitanju je bilo i nekoliko gostujućih sportista, a najpoznatija je jedna od najboljih gimnastičarki svih vremena, Nađa Komaneči.

objekte svjetskog nivoa. Ostajemo posvećeni planiranju i neumorno radimo na stvaranju nezaboravnog iskustva za sportiste, stanovnike i posjetioce 2028. Godine - rekao je predsjednik i direktor odbora LA28, Kejsi Voterman. Rejnold Huver, izvršni direktor LA28, poručio je da je „Oklahoma Siti s ponosom preuzeo odgovornost da ugosti takmičenja u softbolu i kanu slalomu”. Gradonačelnik Oklahoma

Olimpijski heroj - **DŽULIJUS JEGO**

Gospodin Jutjub

Da se oznaka geografskog porijekla, uobičajena u prehrambenoj industriji, primijeni i na atletiku, marka „Made in Kenya“ imala bi posebnu težinu.

Istočnoafrička država, čija četvrtina stanovništva živi ispod granice siromaštva, velesila je u „kraljici sportova“, zahvaljujući dominaciji svojih takmičara na srednjim i dugim prugama.

Objašnjenje je, uz biološke predispozicije (duge, tanke noge, tanki gležnjevi), potraženo u kombinaciji i interakciji brojnih faktora: geografskih i fizioloških - život na velikoj nadmorskoj visini pojačava izdržljivost - kao i kulturnih i socioekonomskih: u Keniji, trčanje je stil života i doživljava se kao prečica za bi-

januara 1989. godine u Čeptononu, selu u zapadnoj Keniji, u području Velike rasjedne doline. Kraju poznatom kao „dom šampiona“, iz koga potiču Fejd Kipjegov, jedina kenijaska olimpijka sa tri zлата, dvostruki olimpijski prvaci Kipčoge Kejno, Beatris Čebet, Elijud Kipčoge, pa nekadašnji vlasnici najboljeg svjetskog vremena u maratonu Pol Tergat i Pol Kipsang Kiprotić, i mnogi, mnogi drugi.

I Jego je želio da bude atletičar. Međutim, nije mogao da trči dovoljno brzo.

Neobično za oblast iz koje dolazi, zaljubio se u...

„Koplje, koje je zapisano negdje u mojoj krvi“, rekao je jednom prilikom. „Iskreno, mislim da sam rođen za bacanje koplja.“

Na momenat, djeluje kao priča iz animiranog filma Ratatuj, o pariskom pacovu koji sanja da postane poznati kuvar.

U Keniji, zemlji prepoznatoj po trkački, bacanje koplja, kao i ostale tehnike

ke discipline, nije imalo ni dugu ni plodnu tradiciju.

Za Jega, sve je počelo kao igra. Na porodičnoj farmi, sa drugovima se zabavljao time što je ostrio drvene štapove i bacao ih u dalj.

U srednjoj školi je shvatio da bacanje koplja zaista predstavlja atletsku disciplinu - i da za nju ima talenat. Kao samouk, okrenuo se vježbanju. Visok svega 175 cm - „svega“, jer, primjera radi, najniži osvajač medalje na Olimpijskim igrama u Sidneju 2000. godine Jan Železni ima 185 cm - u tome nije vidio hendikep.

„Moja snaga je moja ruka. Fleksibilna je i elastična.“

Dobro pamti kada je 28. avgusta 2004. godine pratio TV prenos finala koplja sa Igara u Atini i pobjedu Norvežanina Andreasa Torkildsena.

„Taj trenutak me je zaista inspirisao. Iako infrastruktura i obrazovni sistem u Keniji nisu mnogo podržavali tu disciplinu, počeo sam da je shvatam ozbiljno.“

GLEDAJS NAMJEROMI UČI

Osjetilo se po rezultatima. Na nacionalnom juniorskom prvenstvu održanom 2006. godine dobio je koplje do 67 metara i prvog mjesta. Što i nije bitno promijenilo njegov status. Trenirao je sam, gotovo neprepoznat od sistema.

U nedostatku trenera, učitelja je pronašao u - Jutju-

bu. Gledajući video snimke svojih uzora Čeha Jana Železnog i Andreasa Torkildsena, usavršavao je tehniku.

„Nije stvar samo u gledanju. Važno je šta radiš s onim što gledaš. Moraš da uzmeš te video snimke i da ih primijeniš. Potrebna je strast“, pojašnjava. „Ako samo gledaš radi gledanja, to ti neće pomoći. Gledaj s namjerom. Uči. Pusti da oblikuje tvoju tehniku i disciplinu. Neka to bude pozitivan uticaj na tvoj život, a ne samo zabava.“ Sa 19 godina, prvi put je postao kenijski seniorski prvak. Nacionalni savez ga, ipak, nije poslao na Svjetsko juniorsko prvenstvo. Razmišljao je o odustajanju. „Neko vrijeme, nisam želio da se bavim kopljem, jer

nisam imao podršku, koja je bila rezervisana za trčanje od 800 metara do maratona. Tehničke discipline bile su zanemarivane.“

OLIMPIJSKO ISKUSTVO

Da biste postali šampion, potrebno je da imate šampionski karakter. Poslije kraćeg perioda kolebanja, Jego je nastavio. Prvi međunarodni proboj napravio je na Afričkom prvenstvu, održanom 1. avgusta 2010. godine. Srećom po njega, domaćin je bila Kenija, odnosno njen glavni grad Najrobi, pa nisu bili potrebni dodatni finansijski izdaci. Njegov najdalji hitac od 74,51 bio je vrijedan bronzе.

Kada je godinu kasnije u Mozambiku osvojio zlatnu medalju na Afričkim igrama, prvu za Keniju u bacanju koplja, i sa 78,34 metra oborio 14 godina star nacionalni rekord, skrenuo je na sebe pažnju Međunarodne atletske federacije. Dobio je stipendiju koja mu je omogućila višemjesečnu posjetu Skandinaviji, u kojoj je najzad dobio sistematsku stručnu profesionalnu nadgradnju. Opravdao je uloženo: po povratku u Keniju u aprilu 2012. popravio je svoj nacionalni rekord, i sa 79,95 ispunio B normu za nastup na Olimpijskim igrama u Londonu. Praktično iz nastupa u nastup pomjerao je daljine: na mitingu u Finskoj 22. jula 2012. prvi put je prebacio 80 metara (81,12). Bio je spreman za Igre. Ali, nisu bili spremni kenijski sportski forumi. Nekoliko sedmica prije početka olim-

jeg od nemaštine.

Od 124 medalje koje su Kenijci donijeli sa Olimpijskih igara, šest je osvojeno u boksu, a 117 u atletskim disciplinama, od 800 metara do maratona.

A ona preostala? Ugrabio je bacač koplja Džulijus Jego. „Gospodin Jutjub“.

TRENUTAK INSPIRACIJE

Pripadnik plemena Kalandžin, Jego je rođen 4.

→ pijskog takmičenja, javljeno mu je da neće biti novca da otputuje za Britaniju. Odmah je pozvao jednog od zvaničnika nacionalne atletske federacije. „Rekao sam mu da sklone jednog od trkača i pruže mi šansu“!

Šansu je i dobio. Pojavio se 8. avgusta 2012. na zaletištu Olimpijskog stadiona u Londonu. Kvalifikaciona norma iznosila je 82 metra. Nije je nadmašio. Ali, nadmašio je sebe – lični rekord od 81,81 bio je po vrijednosti 9. u kvalifikacijama, čime je osigurao mjesto u finalu. U kome će praviti društvo jednom od svojih idola, Torkildsensu.

Tri dana kasnije, omanuo je. Pritisak učešća u prvom velikom planetarnom finalu „skratio“ mu je ruku. Zabilježio je skoro četiri i po metra slabiji rezultat u odnosu na kvalifikacije (77,15) i završio kao posljednji.

Prvi afrički olimpijski finalista u bacanju koplja gledao je na svoj nastup iz drugog ugla.

„Olimpijsko iskustvo je nešto što se ne zaboravlja. Olimpijac sam, a to ne može da bude svako.“

SVJETSKI ŠAMPION

Da biste postali šampion, morate da imate samopouzdanje šampiona. Sada već poznat - priču o učenju sa Jutjuba prenijeli su brojni vodeći svjetski mediji, što mu je donijelo slavu - pripremao se za šampionat planete u Moskvi, zakazan za avgust 2013. Prvi put u karijeri, kenijska atletska federacija omogućila mu je rad sa trenerom, Džozefom Mosonikom.

„Želim da budem legenda i ostavim zavještanje“, kazao je. „Pokušaću da budem u prva tri. Želim da uđem u borbu za medalje, a ne samo da se plasiram u finale“.

Novi kenijski rekord (85,40 m) nije bio dovoljan za podijum, koji mu je izmakao za samo 83 cm. Pripala mu je „drvena medalja“. Onu pravu neće ispustiti dvije godine ka-

snije u Pekingu.

Na Svjetskom šampionatu održanom 2015, u „Ptičjem gnjezdu“, na istom mjestu koje je sedam godina ranije ugostilo Olimpijske igre, Jogo će poletjeti dalje nego ijedan kenijski atletičar u tehničkim disciplinama prije njega.

U finalu, bacio je samo dva ispravna hica. Prvi, u drugoj seriji, 82,42, bio je u tom trenutku dovoljan za 5. mjesto. Drugim, u trećoj seriji, premašio je granicu snova od 90 metara (92,72), prisvojio afrički rekord i pokupio zlato, sa 3,73 metra boljim rezultatom od drugoplasiranog Ihaba El Sajeda iz Egipta.

„Nevjerovatno. Presrećan sam... Malo je atletičara koji su ovo uradili. Nije bilo lako“. Gledao je one najbolje i učio od njih. Sada je došao u poziciju da njega gledaju, da od njega prepisuju i uče.

Taj hitac iz Pekinga bio je najdalji na svijetu u periodu između dviju Igara (2012-2016): uz Jega, još je samo olimpijski šampion iz Londona Kešorn Volkot (Trinidad i Tobago) bacio preko 90 metara (90,16). Atletski svijet je pričao o Gospodinu Jutjubi i iščekivao njegov nastup na Igrama u Riju.

SREBRO IZ BOLNIČKE SOBE

Kao i četiri godine ranije, olimpijski put nije prošao bez nerveze. Ovog puta, imao je primjedbe na to što njegov trener dolazi u Rio samo dan prije nastupa u kvalifikacijama.

Nije dao da mu to poremeti fokus. Na Olimpijskom stadionu u Riju, 17. avgusta 2016, prebacio je normu (83,55 m) i prošao u finale.

Talozi iskustva dolazili su na naplatu. Finale koplja sačuvano je za pretposljednji dan Igara. Donijelo je dramu.

Prvo Jegovo bacanje, nakon koga je na semaforu objavljeno „88,24“, bilo je vrijedno trenutnog vodeće pozicije. Ispostavilo se da je bilo jedino njegovo ispravno. U drugoj seriji, povrijedio je prepone prilikom izbačaja. Bol je bio nesnošljiv. Preskočio je treće bacanje.

U četvrtoj seriji je još jednom pokušao i morao da odustane: i dalje prvoplasirani, u kolici-ma je napustio borilište i preselio se u medicinsku sobu. Nije bio u stanju ni da isprati završetak takmičenja.

„Bio sam u velikim bolovima“, opisivao je kasnije. „Ali, kada mi je doktor koji me poveo u bolnicu rekao da mi je pripalo srebro, ustao sam, iako su me prepone i dalje boljale, ali nisam mogao da slavim“.

Kasnije će se vratiti na stadion, izaći na teren da čestita pobjedniku - u petoj seriji, Njemac Tomas Roler ga je prebacio sa daljinom od 90,30 i da podijeli radost zbog osvajanja medalje. Prve olimpijske za Afriku u bacanju koplja.

JAKI ODLUČAN

Nakon Rija, nije se održao na tom nivou. Sustizale su ga povrede, nivo motivacije je varirao, jer je i dalje bio bez izdašnije finansijske pomoći, ali nije odstupio.

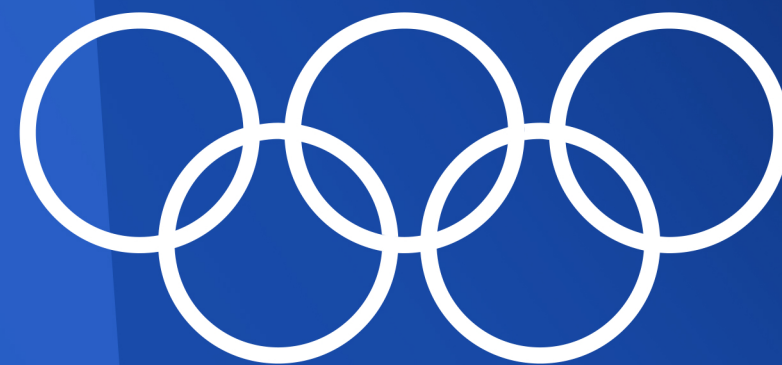
Osvojio je tri afrička zlata (2018, 2022, 2024), a na svjetskim šampionatima nije pronalazio formu i nekadašnje daljine (2017 - 13, 2019 - 8, 2022 - 14, 2023 - 17. mjesto). Povreda bicepsa uticala je na njegov nastup na Igrama u Tokiju 2021, koje je završio u kvalifikacijama, kao 24.

Iako veteran, vratio je moć desnici na Igrama u Parizu 2024, i svojim najdužim hicem u posljednjih pet godina (87,72) zaslužio 5. mjesto. Ove godine, pojavio se na Svjetskom prvenstvu u Tokiju i kao najstariji finalista dobacio do 6. pozicije.

Planira da se pojavi i na Igrama u Los Angelesu 2028. godine. „Mnogo godina proveo sam na medicinskim tretmanima, sa samo nekoliko velikih trenutaka kojih sam mogao da se držim. Ali ti trenuci su me oblikovali i naučili da je smisao života u snazi, izdržljivosti i tome da nikada ne odustajete“, izjavio je nedavno Jega, čiji primjer svjedoči da se veličina ne nasljeđuje, već stvara, iz koraka u korak, metar po metar, uprkos težini prepreka na koje se nailazi.

„Zahvalan sam što nisam odustao kada je postalo teško.

Umjesto toga, postao sam jači i odlučniji“.

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET
MONTENEGRIN OLYMPIC COMMITTEE